

FLETORJA E KLERIT KATOLIK

TE SHQYPNIS

PERMAJTJA E LANDËS

Akte të Sellis Shêjte:

Montis Regalis in Pedemonte	faqe 17
Adnotationes III. Secretarii	« 18
De Lugubri Campanarum Sonitu	« 20

Akte të Dieçezeve:

I. Mbledhja e Ipeshkvive	« 21
II. Mbledhja e Famullitarve	« 24
Shoqnija Nderdjoçezane Shqyptare	« 25
Historija e Dieçezeve të Shqypnis	« 26

Lajme:

I. Ndima qi janë mledhë në Arkidieëezin e Shko- dres per vepra Misjonare vjeten 1927	« 28
II. Per vepren e Fminis Shêjte	« 28
III. Per vorrin e J. Krishtit	« 29
Shoqnija e Sh' Jozefit, Rëporti i vjetit 1927	« 29
Emzot Frano Melchiori, O. F. M.	« 30
Nji të grishun Zotni Famullitarve	« 32

FLETORJA E KLERIT KATOLIK

TE SHQYPNIS

Akte të Selis Shêjte.

S. C. DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Decreta 5 ian. 1928

I. De loco Confessionis et Communions

(A. A. S. 1 mart. 1928, XX, 79)

MONTIS REGALIS IN PEDEMONTE.

Utrum peragi sacramentalis Confessio possit et S. Communio suscipi a fidelibus, quoties Eucharistia infirmis administratur.

Ab Episcopo Montis Regalis in Pedemonte, fuerunt huic Sacrae Congregationi pro eorum solutione sequentia dubia:

„I. An fideles in montanis pagis habitantes, quoties ad infirmos Sacra Eucharistia deferatur, possint Sacra Synaxi refici in loco sacro, vel etiam, cum agatur de re tam sacra, in loco decenti et honesto qui in itinere existat, non valentes ea de ecclesiam petere?

„II. Num S. Communio et Confessionis Sacramentum administrari possint iis qui in domo infirmo versantur?

„III. Ad administrari debeant in enunciatis circumstantiis iis qui aetate sunt proventi vel morbo laborant?”

E.mi ac R.mi Patres Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, exquisito duorum Consultorum voto, in plenariis comitiis diei 22 Iulii 1927, re mature perpensa, respondendum censuerunt:

Ad Ium: „Affirmative, ad normam can. 869, iuncto canone 822 § 4, seu dummodo Ordinarius loci id concedat ad normam cit. praescriptionis, scilicet pro singulis casibus et per modum actus“.

Ad IIum et IIIum: „Quoad Communionem, provisum in primo; quoad Confessionem, Affirmative, servatis servandis ad normam cann. 910 §§ 1, 2, et 909 §§ 1, 2“.

Facta vero die 29 Iulii insequenti, de his omnibus relatione Ssmo Dno Nostro Pio Papae XI, Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum adprobare dignata est.

Datum Romae, ex Secreteria Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 5 Ianuari 1928.

L†S. M. Card. Lega, Episc. Tusculan., Praefectus.
D. JORIO, Secretarius.

ADNOTATIONES III. Secretarii.

Agebatur hac in quaestione de montanis paroeciis dioecesis Montis Regalis, in quibus pagi vel domus in agro disseminatae procul a paroeciali ecclesia distant. Accidit vero quandoque ut parochus sacrum Viaticum aut Communionem ad infirmos in alpinis montibus degentes deferat.

Quid si bene valentes vel debiles, impediti quominus illo die ad ecclesiam accedant, in aliquo oratorio, vel, eo deficiente, in honesto decentique loco, Communionem suscipere et confessionem peragere cupiant?

Nullum adest dubium pio horum desiderio satisfieri posse si parocho iter agenti, ut Viaticum vel sacram Communionem ad

infirmos deferat, aliquod oratorium occurrat, in quo Missa litari valeat: nam ad normam can. 869. ibi Communio sumi potest ubi Missa celebrari licet.

Difficultas adesse potest si, deficiente oratorio, illam sibi ministrari quis postulet in loco non sacro, etsi honesto et decenti, qualis esset, e. g., conclave alicuius domus instar oratorii decenter ornatum; vel quod ornari possit si venia fiat ibi Missam litandi. Iamvero pio eiusmodi fidelium desiderio consultit can. 822 § 4. Ibi enim edicitur: „Loci Ordinarius aut, si agatur de domo religionis exemptae, Superior maior, licentiam celebrandi extra ecclesiam et oratorium super petram sacram et decenti loco, numquam autem in cubiculo, concedere potest iusta tantum ac rationabili de causa, in aliquo extraordinario casu et per modum actus“. Quare si in dictis paroeciarum Montis Regalis circumstantiis aut similibus, loci Ordinarius sub clausulis in citato canone contentis licentiam celebrandi Missam in aliquo conclavi concedere possit, et se concedere velle significet, quamvis de facto Missae celebratio ob sacerdotis defectum non sequatur, ibidem sacram Communionem distribui licitum erit.

Verum aliquando evenire potest ut parochus, urgente praefata necessitate, et fidelium instante desiderio, loci Ordinarium in eiusmodi adiunctis adire haud queat. Hoc profecto incommodum visum est remedium afferre ordinariam can. 199 § 1, quo statuitur: „Qui iurisdictionis potestatem habet ordinariam, potest eam alteri ex toto vel ex parte delegare, nisi aliud expresse iure caveatur“. Ergo cum in casu delegatio non prohibeatur, et agatur de ordinaria potestate, utpote quae Ordinarii ipsius officio a iure adnectitur, loci Ordinarius eandem facultatem parochis sub iisdem conditionibus delegare valebit.

Porro pro rei gravitate et ob arctos limites quibus eadem potestas vallatur, hanc Ordinarius delegare non debet nisi delegatus ea praesertim prudentia, ut delegata potestate non esse abusum provideri liceat. Praeterea in delegationis actu probe expli-

cari debet in quo consistat iusta et rationabilis causa; quinam habendus sit casus extraordinarius; et quomodo concessio facta in certo casu non valeat pro alio casu, eisdem quoque concurrentibus circumstantiis, sed concessio expresse renovanda erit.

In can. 822 § 4 autem electam industriam personae, seu non prohiberi delegationem, prouti in citato can. 199 § 2, patet, quia potestas non conceditur personae Episcopi sed Ordinario loci, unde non prohibetur delegatio quae non indugetur v. g., in can. 1985, ubi ab ipso Episcopo emittendum est votum in causis matrimonii rati et non consummati.

D. JORIO, Secretarius.

DE LUGUBRI CAMPANARUM SONITU.

(Ex. Acta Apostolicae Sedis, 1927, p. 381).

Quaesitum est: Ex can. 1169, § 3 Codicis i. c. campanarum usus unice subest ecclesiasticae auctoritati; ex decretis autem S. Rituum Congregationis nn. 3570 ad I, 3946 et 4130, in omnibus festis, in quibus Missa exsequialis praesente cadavere prohibetur, abstinendum est ab emortuali aeris campani sonitu, a primis Vespris festi usque ad totum insequentem diem, etiamsi post Vesperas expleantur exsequiae pro defuncto, cum effertur corpus. Insuper ex decreto eiusdem S. R. C., n. 4015 ad VII, diebus quibus Missa de requie prohibetur, non permittitur lugubris sonitus aeris campani ante Missam de festo currenti. Hinc quaeritur:

An diebus dominicis aliisque diebus, quibus, Missa cantata de requie absente cadavere prohibetur, tollerari possit lugubris sonitus aeris campani et appositio pannorum nigri co-

loris ad ingressum templi in iis ecclesiis vel publicis oratoriis, ubi permittente ritu, ex consuetudine, absente defuncti corpore, dicitur Officium defunctorum aut fit absolutio pro defunctis.

Responsum est (S. Congr. Rituum, 21 oct. 1927): Negative: et quoad Missas defunctorum servantur rubricae novissimae Missalis, tit. III, et decreta, sub vigilantia Ordinarii loci et rectoris ecclesiae vel oratorii.

Itaque, diebus de quibus supra, neque lugubris sonitus aeris campani neque niger extra ecclesias apparatus permittitur; idque quia haec omnia cum festiva diei laetitia componi non possunt.

Akte të Dieçezeve.

I. Mbledhja e Ipeshkvëve

Të kryesuem prej Shkelqesis së Titullare Delegatit Apostolik u mbledhen në Argjipeshkvë të Shkodrës me 18 Tetorit të kësaj vjete Ipeshkvëve Shqypnis, e me pranim të unjshëm u bënë do vëndime, prej të cillave disa po rreshtojmë këtu.

1.) U dë që të temelohej me misa të gjithë Dieçezeve një shoqëri letrare, e cilla të përbëhej me botime të veta me i dhënë lulzim fës katolike e perjarim gjithë shqype.

2.) Porsi veprimi parë i kësaj shoqërie u dë që të botohej një fletore e perjavore me fetare, të të cilin po shvillimit të unjshëm të dielles të epëj edhe copa copa spiegimi i msimeve të fës.

3.) Per me i bënë shpenzimeve të kësaj fletore e botimeve tjera që mundet me ndollë u temelue një kashë, per të cilin Ipeshkvët u lidhën me dhënë kà 1000 (njimë) lire italiane në vjetë per shoqëri u zotues me grishë se i cilli klerin e vet per me marrë pjesë në ket veper të mirë, si tuj u nenshkrue ata

vetë për sà t'ju mbastojnë zëmra, si edhe tuj xë popullin t'a apin ndimen e vet për ket qellim shëjt.

4.) U dà qi nder çashtje të pergjithshme veprimi i lpushk-vive e i klerit të jët i njinjishem për gjith vënd.

5.) Për ket arsye u fol t'u shënjosin tre o kater meshtarë të zgjedhun, të cillët të kishin barren me bā e me shkruë bisedat përmbi lānden e shēnjueme; e mandej kto biseda të shkrueme o të shtypuna ti dergoheshin se të cillit lpushkev e famullitarë për të ju njoftue popullit gjithkund përnjherit.

9.) U dà edhe qi me porositë fort e fort meshtarët t'a kujtojnë detyren e randë qi kan me u mundue për të mbajtunit e xhakojve, si tuj dhānë atā vetë ndoj lmoshë, si tuj xë popullin me dhānë ndimen e vet për ket bamirsi kryesore.

7.) Ashtu u vëndue me porositë famullitarët qi kan famullin e hapët me shkue sà mā shpesh nder lagje të largta për me thānë meshë, për me predikue e sidomos për me dhānë msimet e fës si të mdhajve, ashtu edhe të vocerrve. Sà herë do të shkohet kà me dà sejcilli lpushkev me urti të vet.

8.) Tuj kēnë shpenzimet qi bāhen për fejesa, darsma, festa e drekë teper të damshme për se të cillen shpi, u dà të ju epet porosi zotni famullitarve qi rasë e pā rasë të ja shndrisin mēnden popullit t'i voglojnë kto shpenzime, e sidomos të mundohen me lidhë shpijat mā të parat qi t'i prijnë tjerave me shēmbull të vet.

U dà qi edhe Qeverris ti paraqitej një lutje për ket çashtje.

9.) Për u vëndue me i porositë famullitarët të ja lajmojnë meshen nder të tana ditët e motmotit me të rambunit e kumbonës, tuj caktue kohen e sajë si të jët mā lēt për popull; edhe tuj shterngue popullin qi t'i mbajnë sà mā fort festat e urdhnueme.

10.) U forcue ndalimi mos me rrye prinden o kujdestarët qi çojnë fmijt nder konvikte të perzime.

U pertri urdhni qi shvillimi i katekizmit të bāhet nder të gjitha famullijat doemos; kù të jët e mundun të bāhet mbas-

ditje me Bekim të shëjtit Sakramënd. Për gjith famulliat nder të dielle të thohen para meshet o mbas meshe uratët, qi gjinden në librecin „E diellja nder katunde.“

12.) Ashtu u pertri urdhni m'u gjetë nder të tana kishnat rryetoret sub gravi.

13.) Kù lteri mos të kët pasuni të veten të mundohet famullitari me ja pertri, tuj xë popullin me lānë ndoj tokë o rdoj sënd tjetër për lterë.

14.) Nder festa nuk epet lēa me lānë famullin e vet pā meshë për me shkue në famullina tjera për me predikue.

15.) Ndalohet famullitari mos me i pri të dekunit as mos me ja bekue vorrin në kjoftë se vorresa është pā rrethueme.

16.) Ti njoftohet meshtarve se e kan të ndalueme mos me ju sjellë Qeverris pā lēje të Ordinarit.

17.) Ashtu të ju pertrihet njoftimi, se atë qi lēn pā bā ushtrimet e shpirtit në kohen e caktueme pā pasë ndoj arsye të prandueshme prej Ordinarit, o qi lēn famullin pā meshë ditën e urdhnueme, i hiqet mesha pā tjetër (suspensus ipso facto.)

18.) U vëndue me porositë famullitarët të ja njoftojnë popullit vepren e Sh'Jozefit për kishna të vorra e të mundohet se i cilli famullitarë me e temelue në famullin e vet mbas mnyret qi është diffue në Fletoren e Klerit; sà mā shum kusë të napin, aq mā të madh kà me e pasë shperblimin me tesha meshet.

19.) Ashtu me porositë meshtarin qi t'a spiegojnë popullit Vepren e të Hapunit të fes e t'a xënë sà mā fort qi ti ndimojnë mbas fuqis së vet.

20.) Me porositë edhe famullitarët qi të mundohen me mledhë ndoj lmoshë në se të cillen Kishë për peshdhetvjetorin e meshës së parë të Shëjtit Atë Papë, qi të xānë fillë prej dhëtorit të ksajë vjetë e të me sosë me dhëtorin e vjetës 1929.

II. Mledhje e Famullitarve.

Si mbas zakonit të pervieçem, ditorin e Zojës së Shkodres, 23 tetuer, u mlodhne në Argjipeshkvi famullitarët e Arkidiecezit për me pleqnue bashkarisht masat që lypeshin për me permirsue gjendjen shpirtnore të popullit që kan në rojë.

Më s'parit ju njoftuene vëndimet e bame prej Ordinarve, e u shoshitne mjetet për me i vù në veprim.

Sidomos lajmi i të botuemit të fletores së Dieles kje pritë me gzim, e gadi të gjithë me të knaqun u nenshkruene me i ndimue shtypit me ka 50 korona në vjetë.*)

Me të madh gzim kena marrë vesht se kleri i Dieçezit të Lezhës, pa farë perjashtimit, a lidhë me dhanë për gjithë vjetë ka 20 frank arë për shoq, për me i ndimue shtypit katolik.

Kjoshin faqebardhë, e Zoti ja u rritët nderen e ja u shperbleftë ket të mirë me shumë hire të veta.

Masandej u pertrinë disa urdhna, sikursë:

1). Me mbajtë tonsuren në mnyrë që gjithherë të mundet m'u pa.

2). Me i rë kumbonës posë kohës të meshës, tri herë në ditë; nadje, mjesditë e mbramje, për me grishë popullin që t'i falet Zojës së bekueme me uraten e zakonshme.

3). Me ja permëndë shpesh e shpesh mbishkodrakve detyrën që kan me marrë prej famullis kah kan dalë, dishmin e leçinave për martesë, për me ja dorzue meshtarit që ja vën kunoren. Mbas do kohet me ja u kerkue do e mos.

4). Me shkruë ndolljet e famullinave sikursë a këndë dftue në Fletoren e Klerit (Vjeta 1927 faq. 28).

*) Me të madh gzim kena marrë vesht se kleri i Dieçezit të Lezhës, pa farë perjashtimit, a lidhë me dhanë për gjithë vjetë ka 20 frank arë për shoq për me i ndimue shtypit katolik.

Kjoshin faqebardhë, e Zoti ja u rritët nderen e ja u shperbleftë ket të mirë me shumë hire të veta.

5). Me pasë gadi e me ja paraqitë Argjipeshkvit në rasen e krezimit librin e statu animarum, të perpiluem mbas mnyret që dftohet në Fletoren e Klerit, në vëndin që sipri u permënd.

† LAZRI Argjipeshkvi

Shoqnija Nderdioçezane Shqyptare.

Qellimi i kësaj Shoqni është me ndimue Meshtarët e metun (tekahyta) a prejë pleqnijet a prejë pa shndedjet.

Ndima që i nepet pajtimtarve të kësaj Shoqni është shuma e ft. arë 1000 në vjet.

Për ne kjoftë se Shoqnija ja del qellimit që ka me ngreh një shpë për banim të Meshtarve të metun, ato që dojnë me banue në at shpë, kan për t'u mbaitë mbas programit që a perpilue.

Shoqnija a drejtue prejë do misave të Klerit Shqyptarë të djoçezeve të ndryshem të Shqypnis. Komision ndrrrohet krye vjetit.

Qandra e kësaj Shoqni a Zyrë Famullitare e Shkoders.

Ato Meshtarë që s'e kan marrë dhe programin e dojnë me pasë shdrivillime përmë ket Shoqni, munden në sjellë qandres

Antarët e Shoqnisë.

- 1) Shkelq. e 11 Emz. Lazër Mjedia Argjip. Metrop. i Shkoders.
- 2) „ „ Emz. Zef Gjona i Peshkvi i Sapës
- 3) Emz. Pjetër Gjona famullitari i Shkoders
- 4) „ „ Nikoll Ashta „ i Bushatit

5)	Zotni Don	Zef Puka	Ndimtarë fam. s'	Shkodres
6)	"	Mark Shllaku	famullitari i	Behojës
7)	"	Zef Shkreli	"	i Barbullushit
8)	"	Ndrë Mjedja	"	i Kuklit
9)	"	Nikoll Radovani	"	i Rrencit
10)	"	Pjeter Tusha	"	i Jubanit
11)	"	Nikoll Sheldija	"	i Laçit
12)	"	Pashko Krasniqi	"	i Ungrej
13)	"	Gasper Begu	"	i Stajkës
14)	"	Zef Naraçi	"	i Pistullit
15)	"	Mark Temali	"	i Giadrit
16)	"	Ndrë Lizna	"	i Nënshatit
17)	"	Gjergj Haberi	"	i Manatis
18)	"	Gjon Gjergji	"	i Obotit
19)	"	Nikoll Hajmeli	"	i Blinishtit
20)	"	Zef Shllaku	"	i Berdicës
21)	"	Gasper Gurakuqi	"	i Dajçit t' Zadrimës
22)	"	Ndue Suma	"	i Naraçit
23)	"	Nikoll Shllaku	"	i Trushit
24)	"	Zef Skana	"	i
25)	"	Nikoll Dragusha	"	i Sheldis
26)	"	Ndrë Zadeja	"	i Shkrelit
27)	Emzot	Nikoll Deda	"	i Dardhës
28)	Zotni Dom	Pashko Zoizi	"	i Shirokës
29)	"	Lek Sirdani	"	i Reç-Lohes
30)	"	Luigi Zoizi	"	i Dajçit br. B.
31)	"	Nikoll Bushati	"	i Bogës
32)	"	Joakin Bushati	"	i Nderfandës
33)	"	Ndrë Lufi	"	i Mneles
34)	"	Lazer Dedi	"	i Kryeziut,

Historija e Dieëzeve të Shqypnis.

Në shekullin e katert një skaj i Dalmacies kah të lëmit u dë prej Salonit e u ngreh provincie në vënd, me ëmen Praevalis o Prevalitana: shtrihet prej Drinit e në liqë e kahë dedi, e përshite dy gjytete të para Shkodren e Dioklën. N'at kohë Praevalitania fitoj ëmnin e të drejten e një provincies kishtarë, tuj pasë per

kryesell Shkodren, sikursë e dishmon Karli i Sh' Palit e Auberti Mireo, e e forcon Liquieni në librin qi ka qitë „Oriente Christiano“.

Metropolita i Shkodres mâ s' parit ju pshtet Argjipeshkvit të Selanikut, qi aso kohet ishte Primati i Ilirjes lindore; mandej kuer Mbreti Justinian në shekullin e gjashtë prefekturen Ilirike si civile si kishtarë ja pshteti Ohrit, atdheut të vet, të cillin urdhnoi të thirrej Justiniana e parë, Argjipeshkvi i Shkodres kaloj nen sundimin e kti Primatit të ri të Ilirjes. Kuer në shekullin e nandë në Konkillin Delmitan kje shenjue Dioklea per seli Metropolitane, Shkodra e buer tagrin e kryesells, e u vû në rëndin e selijave Ipeshkvnore, tuj ju shtrua Argjipeshkvit të Dioklës. Mbas rrenimit të kti gjytetit Ipeshkvit e Shkodres, ne kjene, ndoqne gjurmët e Ipeshkvive të Ulqinit e të tjerve; e kuer tagri Metropolitan i kje kthye Tivarit, ju shtruen kti Metropolitanës, sikuersë dishmon letra qi Shëjti At Papë Aleksandri i dytë i shkruete Pjetrit Argjipeshkvit të Diokles e të Tivarit vjeten 1062, ne të cillen shëjti At Papë kishen e Shkodres me ëmen ja pshtetë kti. Si u ndezë e kundërshitimet ndermjet të Argjipeshkvit të Raguzës e të Tivarit per çashtjen e tagrit metropolitan, Ipeshkvit e Shkodres u mbajtne me anen qi ndoqne tjerët Ipeshkvi të provincies.

Sot Arkidieçezi i Shkodres ja del bukur fort dieëzeve tjera të Shqypnis per kah numri i katolikve e qyshë se dieëzet e Ulqinit, të Shasit, të Drishtit e të Bazezit u perndodhne në dieëz të Shkodres, ky fitoj një të hapët shumë mâ të madh se e kishte motit.

Gjyteti i Shkodres para se të pushtohet prej Turkut kishte kishna të lulzueshme, e Kanonikë e meshtarë gjith shkallet; por mbasi rà në dorë të turkut kishnat kjene rrenue o kthye në xhamija, sà të kshhtëntë per gadi kate shëkuj nuk patne strehëkâ m'u mledhë per me krye sherbimet e fës. Inder kohnat e mbrame të Turkis ndrroj gjendja e fës, edhe m'ket gjytet. U ndertue kisha kathedrale, u ndertue sà kapela e kuvënde, e filloj prep feja e J. Krishtit me gzuë të drejtat e veta.

Tuj dashtë me paraqitë rreshtin e lpeshkvive të Shkodres po fillojmë prej Argjipeshkvive, e mandej kena me diftue edhe emnat e lpeshkvive.

L A J M E

I. Ndima qi janë mledhë në Arkidiecezin e Shkodres per vepra Misjonare vjeten 1927.

1. Shkodra Qela	Kr. 46.10	ku)	Kr. 171.
Fretnit	" 35	10. Oboti (D. Gjon Gjer-	
Jezuitët	" 78.82	gji)	" 20.
D. Zef Puka	" 34.50	11. Pulaj (D. Alfons	
2. Rrënci (D. Nik. Ra-		Tracki)	" 41.
dovani)	" 20	12. Barbullushi (D. Zef	
3. Sheldija (D. Nik.		Shkreli)	" 25.
Dragusha)	" 28.50	13. Beltoja (D. Mark	
4. Trûshi (D. Nik. Shlla-		Shllaku)	" 8.
ku)	" 30.50	14. Kastrati (At Ded	
5. Jushi (D. Nik. Gazulli)	" 14.66	Berdica)	" 20.
6. Bushati (D. Nik. Ash-		15. Bajza (At Joakin Se-	
ta)	" 100	rreqi)	" 18.
7. Kolaj (D. Nik. Pre-		16. Jubani (D. Pjeter Tu-	
ndushi)	" 10.	sha)	" 33.65
8. Shiroka (D. Pashko		17. Dajçi (D. Luigi Zoj-	
Zojzi)	" 25.	zi)	" 50.
9. Berdica (D. Zef Shlla-			Kr. 809.67

II. Per vepren e Fminis Shëjte.

1. Shkodra Qela	Kr. 40.	2. Rrënci (D. Nik. Ra-	
Fretnit	" 15.	dovani)	" 20.
Jezuitët	" 54.	3. Shiroka (D. Pashko	

Zojzi)	" 15.	Ili)	" 15.
4. Berdica (D. Zef Shlla-		10. Barbullushi (D. Zef	
ku)	" 117.50	Shkreli)	" 10.
5. Oboti (D. Gjon Gjer-		11. Beltoja (D. Mark	
gji)	" 16.50	Shllaku)	" 4.
6. Jubani (D. Pjeter Tu-		12. Kolaj (D. Nik. Pre-	
sha)	" 13.	ndushi)	" 10.
7. Dajçi (D. Luigi Zoj-		13. Bajza (At Joakin	
zi)	" 30.	Serreqi)	" 14.
8. Sheldija (D. Nik. Dra-		14. Kastrati (At Ded	
gusha)	" 13.	Berdica)	" 10.
9. Jushi (D. Nik. Gazu-			Kr. 343

III. Per vorrin e J. Krishtit.

1. Shkodra Qela	Kr. 25.	4t Oboti (D. Gjon Gjer-	
Jezuitët	" 18.75	gji)	" 20.
2. Rrënci (D. Nik. Ra-		5. Beltoja (D. Mark	
dovani)	" 20.	Shllaku)	" 12.
3. Berdica (D. Zef Shlla-		6. Sheldija (D. Nik. Dra-	
ku)	" 47.	gusha)	" 9.
			Kr. 151.75

SHOQNIJA E SH' JOZEFIT

ngrehun per me ndimue lterë e vorren

Raporti i vjetit 1927.

Të marruna:

(Të pruem prej vj. 1926) Kr. 156.67

Marrë prej Argji. të
Shkodres Emz. La-
zer Mjedës
Marrë prej Familje
së Shkodres

Spenszime:

Per m. 7.60 kumash

× Kr. 6

Kr. 45.—

Per shente pe

" 9.50

Per famulli të Shko-
dres u blene m. 12

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

Marrë prej Famullis së Bushatit	"	48.50	pelhurë X Kr. 3.25	"	39.50
Marrë prej Famullis së Sheldis	"	40.		Kr. 93.50	
Marrë prej Famullis s'Obotit	"	23.	(Me m. 2 pelhurë linit, u bane purifikatojë Nr. 16.)		
Marrë prej Famullis së Pogut e të Gjanit	"	20.			
(Të himt e vj. 1927)	Kr.	481.50	Të him Kr. 538.17		
(Të pruem)	"	156.67	Të daluna " 93.50		
			Në cashë Kr. 444.67		
Gjithsejt Kr. 538.17					

Tesha lterit qi kan teprue:

Tovalje	Nr. 3
Korporala	" 23
Amiti	" 7
Purifikatojë	" 14

Dhanë Imoshë:

Kishës Katedrale të Shkodres	Nr. 5 korporala
------------------------------	-----------------

Kishës Katedrale të Shkodres	Nr. 4 purifikatojë
Kishës së Dajçit	të Zadrimes Nr. 1 tovalje
Kishës së Dajçit	të Zadrimes Nr. 2 korporala
Kishës së Dajçit	të Zadrimes Nr. 2 amiti
Kishës së Dajçit	të Zadrimes Nr. 4 purifikatojë

Emzot Frano Melchiori O. F. M.

Argjipeshkvi i Durrcit.

Me deken e këtij prelati, qi ndolli në Delbinisht (Kurbi) me 31 tetuer, Kleri Katolik buer një meshtar shembull, një misjonar të palodhshem e një Bari të mirë.

Emzot Fr. Melchiori leu nder rrethe të Trentit në Bieno me 24 Tetuer 1862; me 2 Tetuer 1878 hini n' Urdhen të Shën Françesk Asisi-t e me 25. III. 1885 u shugurue meshtar. Qe në vjeten 1889 erdh në Shqypni kû derdhi mund e djerzë per të mirë

të fës e të popullit; në vjeten 1900 Selia Shëjte e dergote perkohsisht porsì Delegat apostolik në Dieçezin e Pezrendit; në v. 1919 Generali i Urdhnit Françeskan e çoj Vizitatur në Shqypni e me 28. X. 1921 kje êmnue lpushkev titullar i Madonës e koadjutuer i Argjipeshkvit të Durrcit.

Porsì rregulltar e porsì meshtar tregoj një zëll verte apostollik. At Franja kje aj, qi e filloj e e perhapi në Shkoder divocjonin e të marteve të Shen Andout i a dha mâ të madhin shkas visarit të vobekve, elmoshës „Buka e Shën Andout.“ Me zëll e kujdes të tij kje fillue e kje krye kisha e Fretenve në Githhadol, prej duerve të tija, porsì mësues xhakojsh, duelen shum meshtarë e rregulltarë të mirë. Kje fort i shkueshem e i ardhshem me gjithkend, por si-domos me nevojtare, e, me ket pûnë fitoj sympati të madhe nder katolikë shkoderanë, të cillët enë sod e lânë të bekuem per shum të mira, qi paten prej si. — Veproj shum edhe në Dieçezin e Tivarit kû, me dobi të madhe bani misjonin shetitës.

Si u bâ Argjipeshkev, pa e bjerrë aspak dignitetin e vet, gjithnji sikuer kje meshtar, shkoj një jetë të fjeshtë e të përvujtë; pa u ardhë mangut detyrve të veta baritore vijoj me i mbajtë e me i krye të gjitha veprat e pershpirtshme të jetës rregullare. Famullit pà meshtar i a këputshin shpirtin, prandej bani ç mos per me plotsue mungesen e meshtarve nder famullit u kurrsye aj vetë me e vue zyren famullitare në Delbinisht. U bâ në shëj per zëmber të bardhë e bujare, qi diftoj kundrej të popullit e kundrej meshtarve të dieçezit të vet; bani shum elmoshë e shum kuej i u gjet në ditën mâ të ngushtë. Me gjith se i mornuem, mâ se një herë vetë i shetiti të gjitha famullit edhe mâ të skajshmet e mâ të vishtirat të Dieçezit. Trej të vizitatur baritore nder famullit, u bâ flija e detyrës së vet, me u lig perdekë. Durcini i tij, qi kje shembull nder sprovë, qi Zoliti i pelqej me i çue sa kje shndosh, u mbajtë i patrandur edhe në ngatën e mbramë.

Si mbas dëshirit qi pat diftue per së gjalli, trupi i tij kje bajtë në Shkoder. Të tanë kleri e një mori popullit i duelen per-

para me e ndeshë te Ura e Drinit e e percuelen madhnisht në kishen e Fretenve kû pushojnë eshtent e tij. I kjenë bâ salikime të madhnueshme: posë klerit e popullit qi erdhen me shumicë, në Meshen Pontifikale, qi e tha i Perndr. E. L. Mjedia, mueren pjesë të Perndritshmit E. Gj. Della Pietra Delegati Apostolik, E. L. Bumeçi, E. Z. Gjionali, Kolonel Ghilardi, perfaqsesi i Mbretit, perfaqsesët e qeveris s' Italis e auktoritetet çivile e ushtarake të vendit.

Zoti i a dijtë n' at jetë gjithshka veproj per lulzim të fës e per të miren e popullit në Shqypni.

R. I. P.

Nji të grishun Zotni Famullitarve.

Pak munden me u gjetë meshtarë nder vënde t' ona qi mos t' a njofin të perkohshmen „LA CIVILTA CATOLICA“, e mos të ja dijnë vjeftjen e madhe qi kâ. Por edhe ne u gjetë ndonji qi s' i kâ râ rasa me e këndue vetë ket botim të randsishem, mas-tojnë me ja dishmue vjefsîn e ti lavdet e mdhaja e të padame qi çë se ka xânë fillë e deri në dit t' ona nuk ja kan kursye, posë tjerve, Shëjtnit Eten Papë. Jose me vrojtë shumicen e neltsin e lândve permby të cillat flet, fort lèt e shëf se i cilli se çë vizarë i çmueshem âsht kjo e Perkohshme, neper të cillen mundet mesh-tari me e stolisë mënden e zëmren e vet me dije e ndiesina shëjte.

Mandej shpenzimi nuk âsht aq i rândë, sa mos me mujtë ndonji meshtarë me e bajtun. Vetun 45 lira italjane kypen per me i pasë blëjt e gjith motmotit.

Per kto arrsyena Na âsht dukë punë e mirë në ju sjellë meshtarve t' onë e me i grishë të gjith sa janë, qi mos të konojnë me e sbukurue bibljoteken e vet me kto botime të çmueshme.

Drejtuer: D. NDREPLANI

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)